

מגיד דבריו

הגאון הגדול רבי אהרון פלדמן שליט"א
ראש ישיבת נר ישראל בולטימור

"ששולחן גדול משולחנם" - לכבודם של עמלי התורה

מתוך השיחה בהיכל הישיבה הקדושה ערב המעמד המרכזי בארה"ב ל"סיום הש"ס" של ה'דף היומי' העולמי •
תורגם ונערך מאנגלית ע"י אחד התלמידים עבור "לקראת שבת" לכבודם של בני התורה בארה"ק ובגולה

את "הדברים האמתיים", לאלו הלומדים תורה בעיון לאסוקי שמעתתא אליבא דהילכתא, שמסוגלים לכלול את הגמרא ולדעת הלכה למעשה מהגמ', להבין את הסברות שבגמ' - הכבוד מגיע בשביל אלו.

שתהיה לכם גאווה דקדושה, שלא יאפשר לכם לא להתלבש כמו תלמיד חכם ולא להתנהג כמו תלמיד חכם; שתהיו כל-כך מכובדים וכ"כ בעלי גאווה דקדושה עד שלא יהיה לכם אפילו הוה-אמינא ללכת ברחוב ללא כובע וחליפה...

זהו הגאווה של יוסף: "אמר לה (- לאשת פוטיפר) למד הקב"ה להיות נגלה על אוהבי בית אבא בלילה... אשמע לך ושמע יגלה עלי הקב"ה וימצא אותי טמא" (וישב רבה פ"ז, ה'), איך אני יכול לאפשר לעצמי להפסיד את המדרגה שלי? זה מה שאנו צריכים לחשוב.

אותם מאה אלף יהודים שם, מייצגים עוד כפול-עשר יהודים שאינם באים להשתתף ב'סיום הש"ס', כי רק עשר אחוז מתאפשר להם כך. א"כ יש לנו עוד תשעים אחוז, שזה מיליון יהודים בלעה"ר, יהודים שומרי תו"מ שמכירים מה זה תורה, ומיליון יהודים אלו מבינים שעיקר הכל היא התורה בעיון, תורה שמגיעים עד להלכה. כי העיקר זה התורה, שזה הדרך שה' נתן לנו איך לחיות, מה לאכול, עם מי להתחתן ומה לחשוב. בכל תחום בחיים התורה אומרת לנו מה לעשות.

כבוד התורה הזה הוא בשבילכם, ולא בשביל משהו אחר.

בואו וניקח את זה בהשראה להיות בני תורה, להתנהג כמו בני תורה ולהמשיך להיות יגיעים בתורה, לצמות להיות גדול בתורה.

כי שם ב'סיום הש"ס' לא נותנים כבוד לאנשים שמתעדים להיות רופאים... אלו היושבים בשולחן הכבוד אינם רופאים דתיים או סוכני ניירות ערך דתיים... האנשים היושבים בשולחן הכבוד הם תלמידי חכמים. נותנים את הכבוד לתלמידי חכמים! שתהיה לכם השאיפה להיות תלמידי חכמים,

"כי זה כל האדם" - זה העיקר!

שה' יברכנו שנזכה לראות בעבודה של תורה בשלמותה, בכל העולם, בכל קצווי תבל. "הי כבוד ד' לעולם ישמח ד' במעשיו", שנזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו.

וכש"כ שכבוד התורה ינתן לאלו הלומדים תורה בעיון, וחוזרים וזוכרים, ואפילו לומדים עד להלכה עם השו"ע וביאור הגר"א, שזה הלימוד האמיתי. ברור שתרגישו כמה אתם חשובים!

אם כולם חוגגים את לימוד דף היומי, ברור שיחגגו את הלימוד בישיבה!

בוודאי לימוד הדף היומי רבים לומדים זאת בעיון - אין זו שאלה כלל. אלפי אנשים לומדים בכל יום דף גמרא בעיון עם הראשונים, זה לא רק שעה ביום. אבל החגיגה היא בעיקר בשביל הלומדים שעה ביום, ועל-כן כ"ש וכ"ש שכבוד מגיע - וכלול באותו כבוד - לאלו הלומדים ועוסקים בתורה.

לכן תראו עד כמה אתם חשובים בעיני כלל ישראל, תחשבו עד כמה אתם חשובים בעיני האנשים שהם "עיקר הבריה", שהרכבונו של עולם בחר בהם לתת את תורתו.

תתבוננו עד כמה אתם, לומדי התורה, חשובים בעיני הרבוננו של עולם. תראו עד כמה אתם חשובים, שלא תסחוו דעת מכך! כי אם כן, איך אפשר להתבטל? איך אפשר לבזבז זמן? איך אפשר שלא ללמוד תורה יומם ולילה מתוך יגיעה? זה העיקר בכלל ישראל, וכלל ישראל מבין שזה העיקר!

מאז חורבן בית המקדש לא היתה כזאת חגיגה שכל-כך הרבה יהודים התכנסו יחד לכבד את התורה כמו עכשיו. והכבוד הזה הוא בשבילכם - בין אם אתם הולכים או לא - זהו כבוד בשבילכם, זה לא כבוד ללומדי הדף היומי, זה כבוד לאלו הלומדים

- - הלא תראו, כעת יש בלעה"ר כנראה ארבע פעמים "רבבות אלפי ישראל", כתשעים אלף יהודים בלעה"ר שומרי תורה ומצוות, שנוסעים מארבע כנפות תבל לבוא להשתתף באירוע של סיום הש"ס. למה הם באים?

הם באים לכבוד התורה, לכבד את התורה!

זהו הישג גדול שיהודים למדו תורה, סיימו ש"ס, קובעים עתים לתורה - זהו הישג גדול! וכולם מבינים שזה הישג, ורוצים לתת לזה כבוד בהשתתפותם באירוע. כשהסיום מתקיים וכשהציבור רוקד - כולו כבוד התורה; אין לזה הסבר אחר מה זה 'סיום הש"ס' אלא כבוד התורה.

אז תחשבו לעצמכם, שם נותנים כבוד התורה לאנשים שרובם "בעלי-בתים" שלמדו ש"ס מאוד שטחי, כמו שאנו יודעים שרבים מהם לומדים את ה'דף היומי' פעם אחת וכצורה שטחית. ואילו הדרך האמיתית של הלימוד, צריך להיות לימוד בעיון. אפשר ללמוד דף ביום אבל צריך להשקיע 3-4 שעות ביום לכך. זה אפשרי ללמוד דף ביום, אבל זה לא אומר שצריך ללמוד דף היומי שטחי. אך לימוד של שעה ביום ללא חזרה זה לא לימוד רציני, זהו רק קצת לדעת ידע שטחי ומוגבל בגמרא, בלי להבין את הסברות ובלי להבין מה עומד מאחורי זה. ואף על פי כן זהו דבר חשוב מאוד! אנשים עוסקים בתורה! והעוסקים בה מרגישים שזה דבר חשוב מאוד, "המאור שבה מחזיר למוטב". האדם מרגיש קדושה כשלומד תורה, הוא מרגיש שזה דבר חשוב, הוא מרגיש שהוא עושה משהו מעולה - וכ"כ בלימוד שטחי, בלימוד פעם אחת.

והנה, 'בן-תורה' זה "הדבר האמיתי"! האירוע שם זה ה"ענין המשני", פה זה ה"ענין המרכזי", הבית מדרש זה "הענין המרכזי".

בעצם אמור להיות מאות אלפי אנשים שיבואו לחגוג את המציאות שיש ישיבה, בכל ישיבה, שיתכנסו ויחגגו את זה שישבה מתחילה זמן חדש, שבישיבה סיימו מסכת; ישיבה שלומדים בעיון, ששומעים שיעורים, לא משקיעים שעה ללימוד דף - אלא משקיעים עשר שעות על עמוד אחד! ומבררים לרדת לעומקה של הסוגיא, ולהבין. זה ה'לימוד האמיתי'!

אתם עוסקים ב'לימוד האמיתי'!

ואם זהו כבוד התורה הניתן ל'דף היומי', כל שכן